

ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAŢĂ DE URGENŢĂ pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale şi prorogarea unor termene

În scopul aplicării principiului echilibrului dintre politica de consolidare fiscală şi susţinerea mediului de afaceri, ca unul dintre fundamentele programului de guvernare pentru perioada 2013—2016, prin revizuirea cadrului legislativ în domeniul înlesnirilor la plată,

faptul că acest cadru poate contribui la realizarea rezultatului aşteptat, cel al relansării economice, având în vedere că introducerea posibilităţii de repunere în termen a înlesnirilor la plată care şi-au pierdut valabilitatea este o măsură care vine în sprijinul mediului de afaceri şi totodată se asigură atât încasarea la bugetul de stat a ratelor rămase de achitat din eşalonarea la plată pierdută, cât şi a obligaţiilor fiscale curente,

ţinând cont de faptul că extinderea sferei de aplicare a eşalonării la plată şi la alte categorii de obligaţii fiscale excluse în prezent, a căror achitare într-un termen fix reprezintă o povară importantă pentru contribuabili, va conduce la creşterea lichidităţilor la dispoziţia operatorilor economici,

având în vedere solicitarea Comisiei Europene în urma căreia autorităţile române s-au angajat să asigure conformitatea prevederilor referitoare la desfăşurarea pe teritoriul României a profesiei de consultant fiscal de către consultantii fiscali care au obţinut calificarea profesională în alt stat membru al Uniunii Europene cu prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieţei interne şi Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoaşterea calificărilor profesionale, precum şi asumarea, de către autorităţile române, ca termen de modificare a actului normativ care reglementează exercitarea profesiei de consultant fiscal cel mai târziu data de 15 martie 2013,

în scopul evitării declanşării de către Uniunea Europeană a acţiunilor de constatare a încălcării de către România a obligaţiilor de stat membru al Uniunii Europene,

luând în considerare modalitatea de calcul al redevenţelor petroliere, respectiv trimestrial, stabilită de Legea petrolului nr. 238/2004 cu modificările şi completările ulterioare, şi modalitatea de calcul al impozitului asupra veniturilor suplimentare obţinute ca urmare a dereglementării preţurilor din sectorul gazelor naturale, respectiv lunar, care presupune diminuarea bazei impozabile cu valoarea redevenţelor lunare,

ţinând cont de iminenţa primului termen de declarare şi plată a acestui impozit, respectiv data de 25 martie 2013, termen până la care sunt necesare prevederi care să stabilească modalitatea de calcul al valorii redevenţelor aferente venitului suplimentar ce urmează a fi scăzută în vederea determinării bazei impozabile lunare, lipsa acestor măsuri conducând la imposibilitatea determinării corecte a bazei impozitului asupra veniturilor suplimentare obţinute ca urmare a dereglementării preţurilor din sectorul gazelor naturale, din cauza inexistenţei la nivelul lunii a informaţiilor legate de valoarea redevenţelor efective,

pentru clarificarea aspectelor legate de preţul de achiziţie a gazelor naturale din producţia internă proprie pentru consumator,

ţinând cont de volumul mare al arieratelor înregistrate de unităţile/subdiviziunile administrativ-teritoriale faţă de furnizorii de bunuri, servicii şi lucrări de interes public local,

luând în considerare prevederile acordului stand-by dintre România şi Fondul Monetar Internaţional, referitoare la eliminarea plăţilor restante, precum şi blocajul financiar cu care se confruntă furnizorii de bunuri, servicii şi lucrări, determinat de neachitarea obligaţiilor de plată de către instituţiile publice beneficiare, în vederea relansării economice a acestora şi a eliminării arieratelor unităţilor/subdiviziunilor administrativ-teritoriale,

în vederea asigurării cadrului legislativ care să permită funcţionarea în continuare a instituţiilor de supraveghere a pieţelor de capital şi de asigurări, respectiv Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor şi Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, până la momentul preluării activităţii acestora de către Autoritatea de Supraveghere Financiară,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public şi constituie situaţii de urgenţă şi extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă.

Art. I. — Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) şi (12), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (1) se aplică şi pentru obligaţiile fiscale preluate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competenţă, în situaţia în care acesta are loc pe perioada derulării unei eşalonări la plată. În acest scop, organul fiscal competent

comunică contribuabilului o înştiinţare de plată privind obligaţiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competenţă, precum şi deciziile referitoare la obligaţiile de plată accesorii aferente.

(12) În sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat sunt asimilate obligaţiilor fiscale.”

2. La articolul 3 alineatul (2), litera f) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„f) creanţele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la art. 1 şi transmise spre recuperare Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, potrivit legii, cu excepţia amenzilor de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;”.

3. La articolul 3, alineatul (21) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(21) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 3, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alineatul (22), cu următorul cuprins:

„(22) În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare, contribuabilul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică contribuabilului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente.”

5. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 51

Retragerea cererii de acordare a eșalonării

(1) Cererea poate fi retrasă de contribuabil până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, contribuabilul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.”

6. La articolul 8 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2) și (21).”

7. La articolul 8 alineatul (3), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.”

8. La articolul 9, alineatele (1), (11) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a contribuabilului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

„(14) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului. În acest caz, procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eșalonarea la plată acordată.”

9. La articolul 9, după alineatul (11), se introduc două noi alineate, alineatele (12) și (13), cu următorul cuprins:

„(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de contribuabili nu sunt obligate să constituie garanții:

a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică;

c) unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) instituțiile de învățământ superior de stat.

„(13) În situația în care contribuabilii prevăzuți la alin. (12) lit. c) dețin în proprietate bunuri a căror valoare acoperă valorile prevăzute la alin. (9) sau (11), după caz, acestea constituie garanții în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

10. La articolul 9 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului pentru care există un acord de eșalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu respectarea limitelor prevăzute la alin. (11).”

11. La articolul 9, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. d) trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum și sumele eșalonate la plată ale contribuabilului, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.”

12. La articolul 9 după alineatul (16) se introduce un nou alineat, alineatul (16¹), cu următorul cuprins:

„(16¹) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, bunul care face obiectul garanției constituite potrivit alin. (2) lit. d) și alin. (11¹) se execută de către organul fiscal pentru obligațiile de plată ale garantului, contribuabilul are obligația constituirii de garanții pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată. În acest caz, până la constituirea garanției, sumele rămase după efectuarea distribuiri sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal urmând a stinge obligațiile rămase din eșalonarea la plată dacă garanția nu este constituită în termenul prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. k).”

13. La articolul 10 alineatul (1), litera a) și g¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv, sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

„g¹) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea acestor sume.”

14. La articolul 10 alineatul (1), după litera g¹) se introduce o nouă literă, litera g²), cu următorul cuprins:

„g²) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției

Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eşalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea la plată a acestor sume.”

15. La articolul 10 alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (16¹), în cel mult 15 zile de la data comunicării, de către organul fiscal, a înștiințării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor.”

16. La articolul 10 alineatul (2), litera c) se abrogă.

17. După articolul 10 se introduc două noi articole, articolele 10¹ și 10², cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 10¹

Modificarea deciziei de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eşalonării, decizia de eşalonare la plată poate fi modificată la cererea contribuabilului prin includerea în eşalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) cele prevăzute la art. 3 alin. (22);

b) cele stabilite prin decizie de impunere, anterior emiterii unei decizii de eşalonare la plată, desființate în procedura de soluționare a contestațiilor și menținute prin noul act administrativ emis potrivit art. 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală;

c) obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eşalonare la plată.

(2) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. b), g¹) sau g²), după caz, și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(3) Cuantumul și termenele de plată a noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(4) Odată cu depunerea cererii, contribuabilul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, corespunzător perioadei de timp rămasă din eşalonarea la plată acordată.

(5) Contribuabilul nu trebuie să constituie garanții în situația în care valoarea garanțiilor deja constituite acoperă obligațiile fiscale rămase din eşalonare, precum și obligațiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eşalonare la plată. În situația garanțiilor deja constituite potrivit art. 9 alin. (2) lit. d), se încheie un act adițional la contractul de ipotecă/gaj.

(6) Prevederile art. 171 se aplică în mod corespunzător și penalităților aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(7) Contribuabilul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere, în situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare se respinge.

ARTICOLUL 10²

Renunțarea la eşalonarea la plată

(1) Contribuabilul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eşalonare.

(2) În cazul renunțării la eşalonare, contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eşalonare, până la data la care intervine pierderea valabilității eşalonării la plată. Prevederile art. 10 alin. (4) și art. 171 alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eşalonării la plată.”

18. La articolul 13, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Contribuabilul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)—h) și j), o singură dată pe perioada de valabilitate a eşalonării, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare aprobate inițial.

(6) Pentru menținerea valabilității eşalonării, contribuabilul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

19. La articolul 151, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care cererea de acordare a eşalonării la plată a fost respinsă sau retrasă, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eşalonării la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații fiscale.”

20. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 16¹

Prevederi speciale pentru contribuabilii cu risc fiscal mic

(1) În cazul contribuabililor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul depune o cerere la organul fiscal competent;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 4, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. b);

c) contribuabilul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic contribuabilul care, la data depunerii cererii, îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) nu are fapte înscrise în cazierul fiscal;

b) niciunul dintre administratori și/sau asociați nu a deținut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanșată procedura insolvenței și la care au rămas obligații fiscale neachitate;

c) nu se află în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului sau în registre ținute de instanțe judecătorești competente;

d) nu are obligații fiscale restante mai mari de 6 luni;

e) nu a înregistrat pierderi fiscale în fiecare an din ultimii 3 ani fiscali consecutivi.

(3) Cererea depusă potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data comunicării certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal competent și data depunerii garanției de către contribuabil.

(4) În condițiile prezentului articol, contribuabilii care, la data depunerii cererii, nu au obligații fiscale restante pot solicita eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale declarate, precum și a obligațiilor fiscale stabilite prin decizie de impunere și pentru care nu s-a împlinit scadența sau termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, după caz."

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 9, alineatul (3) se abrogă.**

2. **La articolul 10, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — (1) Camera Consultanților Fiscali, denumită în continuare *Camera*, este o organizație profesională de utilitate publică, persoană juridică fără scop lucrativ. Sediul Camerei Consultanților Fiscali este în București, str. Alecu Russo nr. 13—19, et. 4, ap. 8 și 9, sectorul 2. Sediul se poate modifica, în condițiile legii, prin hotărâre a Consiliului superior al Camerei.

(2) Camera se organizează și funcționează în baza unui regulament de organizare și funcționare propriu, aprobat prin hotărâre a Consiliului superior al Camerei."

3. **Articolul 13 va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — Camera își acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din:

- a) taxa de înscriere la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal;
- b) cotizațiile membrilor Camerei;
- c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- d) donații și sponsorizări;
- e) alte venituri realizate din amenzi sau activități specifice Camerei."

4. **Articolul 21³ va avea următorul cuprins:**

„Art. 21³. — Pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la art. 21¹ lit. a) și au dobândit această calitate în statul membru de origine, Camera va recunoaște titlurile de calificare, în urma susținerii unui interviu în fața Comisiei de evaluare a acesteia."

5. **Articolul 21⁴ va avea următorul cuprins:**

„Art. 21⁴. — Camera stabilește componența Comisiei de evaluare, precum și conținutul și modul de desfășurare a interviului."

6. **Articolul 21⁵ va avea următorul cuprins:**

„Art. 21⁵. — (1) Comisia de evaluare verifică dacă experiența dobândită în exercitarea calității de consultant fiscal este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între legislația fiscală românească și cea a statului membru de origine în care a fost obținut titlul de consultant fiscal.

(2) În situația în care, în urma interviului, Comisia de evaluare constată diferențe teoretice și practice semnificative între nivelul de formare profesională a acestuia și cerințele de competență profesională stabilite prin actele normative românești, solicitantul poate opta pentru susținerea unei probe de aptitudini sau pentru urmarea unui stagiu de adaptare, informând Comisia în acest sens. Recunoașterea profesională nu operează până la realizarea de către solicitant a măsurii pentru care a optat.

(3) Solicitantul informează Camera cu privire la forma juridică de exercitare a profesiei."

7. **Articolul 21⁷ se abrogă.**

8. **Articolul 21⁸ se abrogă.**

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din

23 ianuarie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:**

„(2)¹ Valoarea redevențelor aferente venitului suplimentar care se scade în vederea determinării bazei impozabile, în primele două luni ale trimestrului, se calculează pe baza procentajului mediu al redevenței petroliere datorate pentru producția de gaze naturale aferente trimestrului anterior perioadei de referință pentru care se calculează impozitul, iar în a treia lună a trimestrului, pe baza procentajului mediu al redevenței petroliere datorate în trimestrul curent. Regularizarea valorii redevențelor se va face în ultima lună din trimestru pe baza procentajului mediu de redevență aferent trimestrului curent, fiind inclusă în calculul bazei impozabile aferente acestei luni. Procentajul mediu se calculează ca raport între valoarea totală a redevenței datorate pentru producția de gaze naturale în trimestrul anterior sau curent, după caz, și valoarea totală a producției de gaze naturale realizate în aceleași trimestre, utilizată pentru calculul redevenței petroliere."

2. **La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) În măsura în care aplicarea prezentei prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la impozitul asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului economiei, cu avizul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale."

3. **În anexă, termenii PRCC și PRNC se modifică după cum urmează:**

„PRCC — prețul de achiziție a gazelor naturale din producția internă pentru consumatorii casnici în anul 2012, respectiv 45,71 lei/MWh, ajustat cu rata IPC în anul 2014;

PRNC — prețul de achiziție a gazelor naturale din producția internă proprie pentru consumatorii noncasnici în anul 2012, respectiv 45,71 lei/MWh, ajustat cu rata IPC în anul 2014."

Art. IV. — (1) Prevederile art. I se aplică și cererilor de acordare a eșalonărilor la plată în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Prevederile art. I pct. 5 și 19 se aplică cererilor de retragere depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prevederile art. I pct. 13 se aplică obligațiilor declarative al căror termen se împlinesc după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Prevederile art. I pct. 18 se aplică și contribuabililor care au pierdut valabilitatea eșalonării la plată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, dar pentru care nu au fost stinse obligațiile fiscale în cauză.

(5) Contribuabilii ale căror cereri de eșalonare la plată au fost respinse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot depune o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. V. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la 31 decembrie 2013, prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (3) lit. b), alin. (4) lit. f) și alin. (6) lit. b) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, suma aferentă procentajului de 20%, respectiv 15%, din cota defalcată din impozitul pe venit de 18,5%, respectiv 7%, și din sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, precum și sumele reținute ca urmare a aplicării gradului de necolectare a impozitelor și taxelor locale se repartizează prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, pentru achitarea areratelor provenite din neplata cheltuielilor de funcționare și/sau de capital pentru care au avut prevederi

bugetare aprobate, în ordinea cronologică a vechimii arieratelor, precum și pentru susținerea programelor de dezvoltare locală și a proiectelor de infrastructură care necesită cofinanțare locală. Pentru unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale care înregistrează arierate, consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, după caz, alocă sume prioritare pentru stingerea arieratelor. Pentru unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale care nu înregistrează arierate, consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, după caz, alocă sume pentru susținerea programelor de dezvoltare locală și a proiectelor de infrastructură care necesită cofinanțare locală.

Art. VI. — (1) În situația în care o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială are calitatea atât de debitor pentru obligații de plată restante înregistrate față de un operator economic, cât și de creditor pentru creanțele fiscale restante către bugetul local ale operatorului respectiv, aceasta poate opera stingerea obligațiilor reciproce în limita celei mai mici dintre creanțele reciproce.

(2) În cazul în care disponibilitățile bugetelor locale sunt insuficiente pentru operarea stingerii obligațiilor prevăzute la alin. (1), unitățile Trezoreriei Statului vor asigura echilibrarea temporară a golului temporar de casă al bugetului local determinat de operațiunea de stingere a obligațiilor, din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului.

(3) Suma acordată pentru echilibrarea bugetelor locale în condițiile alin. (2) nu poate depăși nivelul sumei care face obiectul stingerii obligațiilor și se recuperează integral în aceeași zi lucrătoare în care a fost acordată, după finalizarea operațiunii de stingere a obligațiilor. Recuperarea sumei acordate pentru echilibrarea bugetelor locale se va efectua prin debitarea de către unitățile Trezoreriei Statului a contului de venituri al bugetului local în care aceasta a fost virată.

(4) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. VII. — La articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 61 alin. (1) și art. 63 alin. (4) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale pot solicita de la Ministerul Finanțelor Publice, până la data de 29 martie 2013, contractarea de împrumuturi din vărsăminte din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu termen de rambursare de maximum 5 ani, în limita sumei de 500.000 mii lei, din suma prevăzută la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.182/2012 privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2013, 2014 și 2015, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, cu completările ulterioare.”

Art. VIII. — Termenele prevăzute la art. 22 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 21 decembrie 2012, se prorogă până la data de 30 aprilie 2013.

Art. IX. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. X. — Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu

Ministru delegat pentru buget,
Liviu Voinea

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Ministru economiei,
Varujan Vosganian

Ministru delegat pentru energie,

Constantin Niță

Ministru educației naționale,

Remus Pricopie

Ministru delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministru afacerilor externe,

Titus Corlățean

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Dușu

București, 6 martie 2013.
Nr. 12.